

Title:

Javni bilježnik Ante Brekalo (Požega)

Person type:

Osoba

Founder:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Activities:

Pravne djelatnosti

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Općinski sud u Požegi

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Republika Hrvatska

Activities:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

sud

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Općinsko državno odvjetništvo u Požegi

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Republika Hrvatska

Activities:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

državna uprava – pravosudno tijelo

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Turistička zajednica Požeško-slavonske županije

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Požeško-slavonska županija

Activities:

Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Horvat, Branko

Person type:

Osoba

History:

Branko Horvat (Petrinja, 24.07.1928. - Krapinske Toplice, 18.12.2003.), ekonomist, političar i pedagog.

Gimnaziju završava u Požegi, gdje je tri godine uređivao gimnazijski zbornik 'Naše znanje'. Od 1941. sudjeluje u ilegalnom radu, a sa 1944. odlazi u partizane i sudjeluje u NOB-u. Studirao je tehniku, ekonomiju i filozofiju na Sveučilištu u Zagrebu, te je 1952. diplomirao, a 1955. doktorirao na Ekonomskom fakultetu. Doktorat stiže 1959. i na Sveučilištu u Manchesteru (Ujedinjeno Kraljevstvo), a specijalizirao je 1964-65. na Sveučilištu Harvard i Institutu za tehnologiju Massachusetts u SAD kao stipendist Fordove zaklade. Radio je kao asistent i znanstveni suradnik Instituta za naftu i Ekonomskog instituta u Zagrebu (1950. - 1955.), a od 1955. radi u Saveznom zavodu za privredno planiranje u Beogradu, u kojem je 1958. osnovao Odjel za ekonomska istraživanja i metodologiju planiranja. Taj odjel 1963. postaje Jugoslavenski institut za ekonomska istraživanja, a 1969. mijenja naziv u Institut ekonomskih nauka. Horvat je bio prvi direktor Instituta, sve do ostavke koju podnosi 1970. godine. Od 1962. radi kao izvanredni profesor Sveučilišta u Beogradu, a od 1975. redoviti je profesor na Fakultetu za vanjsku trgovinu u Zagrebu (od 1982. Ekonomski fakultet).

Predavao je ekonomsku analizu, političku ekonomiju socijalizma, privredno planiranje, ekonomsku teoriju i komparativne ekonomske sustave. Gostovao je na velikom broju sveučilišta diljem svijeta (SAD, Njemačka, Francuska, Češka, Čile, Tanzanija, Kanada, Kina...), te je ujedno održao predavanja i kraće tečajeve na osamdesetak instituta, akademija i sveučilišta u Europi, Sjevernoj i Latinskoj Americi, Africi i Aziji. Autor je tridesetak knjiga i više stotina članaka u domaćim i stranim znanstvenim časopisima i enciklopedijama. Djela su mu prevedena na sedamnaest jezika. Temeljna značajka Horvatovog znanstvenog rada je široko područje zanimanja. Počeo je s ekonomikom industrije nafte koju je analitički razvija s gledišta mikroekonomije i njezina društveno-ekonomskog značaja. Baveći se društvenim privrednim planiranjem sintetizirao je važna svjetska teorijska dostignuća. Dio rezultata tih istraživanja bila je ideja o centralnom investicijskom fondu kao načinu usmjeravanja privrednog razvoja i prijedlozi o financiranju razvoja nerazvijenih područja. Privredna recesija 1961. potaknula je Horvata na preorijentaciju s planskih na sistemska pitanja – analizu mehanizma i funkcioniranja privrednog sustava koja je vodila do uočavanja i utvrđivanja cikličnosti privrednih kretanja. Glavno mu je djelo "Politička ekonomija socijalizma" u kojem je predložio ekonomska, socijalna i politička rješenja. Inačica na engleskom jeziku proglašena je knjigom godine u SAD, a američki ekonomisti nominirali su ga 1983. na temelju te knjige za Nobelovu nagradu. Knjiga "Towards the theory of planned economy" potaknula je američki ekonomski časopis Economic Review da lansira termin "marksizam-horvatizam".

Horvat je prvi primijenio matematičke metode i druga sredstva moderne ekonomske analize u jugoslavenskoj ekonomiji. Bio je voditelj jugoslavenske delegacije na prvom zasjedanju Odbora UN-a za industrijski razvoj (1961.), te je pod njegovim predsjedništvom izrađen prijedlog da se osnuje UNIDO (Organizacija UN-a za industrijski razvoj). Bio je član velikog broja međunarodnih ekonomskih organizacija, udruženja i redakcija ekonomskih časopisa, te osnivač i predsjednik Međunarodnog udruženja za ekonomiku samoupravljanja. Bio je i osnivač i dugogodišnji urednik časopisa Ekonomska analiza, koji je kasnije promijenio naziv u Economic Analysis and Worker's Management. Sudjelovao je na velikom broju znanstvenih skupova u zemlji i inozemstvu. Radio je i kao ekonomski savjetnik predsjednika Saveznog izvršnog vijeća SFRJ, vlada Perua, Bangladeša, Brazila i predsjednika turske vlade.

Politički rad B. H. započinje kao omladinski rukovodilac Ujedinjenog

saveza antifašističke omladine Hrvatske u Požegi i član tamošnjeg odbora Narodne fronte. Na radnim akcijama 1945. - 1946. proveo je devet mjeseci. Na fakultetu postaje član SKOJ-a i KPJ. Na drugoj godini studija biva isključen iz Partije, no uskoro je rehabilitiran i članom ostaje do 1990. godine. Jedan je od osnivača Udruženja za jugoslavensku demokratsku inicijativu 1989., prvog nezavisnog političkog udruženja u SFRJ. Tijekom 1990. član je rukovodstva SKH-SDP i njegove "vlade u sjeni". Nakon što krajem 1990. napušta SDP, ponovno se politički angažira 1992. kao osnivač i predsjednik Socijaldemokratske unije, stranke nastale spajanjem Saveza reformista Hrvatske i Lige socijaldemokrata. Tu je dužnost obnašao do 1995., te ponovo u razdoblju 1998. - 2000. godine. Također je bio član Predsjedništva i Glavnog odbora društva "Josip Broz Tito" iz Zagreba. Znanstvena biografija B. H. objavljena je u desetak međunarodnih biografskih leksikona. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, od kojih se ističu nagrada za najbolji rad iz statistike koju je dodijelilo Statističko društvo iz Manchester (1958.); Nagrada 'Mijo Mirković' Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1986.); zbornik u čast B. H. (2000.) i počasna titula profesora emeritusa Sveučilišta u Zagrebu (2003.).

Place:

Beograd

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1928-2003 g.

Functions:

Ekonomist, političar i pedagog

Title:

Radić, Antun

Person type:

Osoba

History:

Antun Radić (Trebarjevo Desno, 11.06.1868. - Zagreb, 10.02.1919.), hrvatski etnolog, političar i publicist.

Gimnaziju polazio u Zagrebu (do 1888.), slavistiku studirao u Zagrebu i Beču (1891. - 1892.). Potonje godine doktorirao u Zagrebu radom O nekim eshatološkim motivima u hrvatskoj književnosti (tiskano 1893.). Do 1895. predavao u školama u Osijeku, Požegi, Varaždinu i Zagrebu. Napustivši prosvjetu počeo se baviti književnim i novinarskim radom. God. 1897. postao urednik Akademijina "Zbornika za narodni život i običaje Južnih Slavena". Svojim radom u redakciji "Zbornika" snažno djelovao na razvoj hrvatske etnologije. Iste (1897.) godine tiskao "Osnovu za sabiranje i proučavanje građe o narodnom životu", prema kojoj su sakupljeni izuzetno vrijedni podaci te napisane i objavljene brojne lokalne monografije. Uvjeren da seljaštvo čini narod i da je narodna kultura zapravo kultura hrvatskog sela, krajem 1899. pokrenuo "Dom - list hrvatskom seljaku za razgovor i nauk", kojeg je uređivao i ispunjavao priložima do 1904. godine. Zajedno s bratom Stjepanom postavio ideološke temelje za osnivanje političke organizacije hrvatskog seljaštva odnosno Hrvatske pučke seljačke stranke (1904.). Kao kandidat stranke 1910. godine izabran za zastupnika u Hrvatskom saboru, gdje se istaknuo radom na reformiranju lokalne uprave i školskog obrazovanja.

Tijekom Prvog svjetskog rata (1917.), ponovno se zaposlio kao profesor na zagrebačkoj gornjogradskoj gimnaziji. U književnosti je, iako je pripadao naprednoj omladini, oštro kritizirao shvaćanja "mladih" prema kojima je umjetnička sloboda stvaranja trebala biti neograničena. Kao tajnik Matice hrvatske (1901. - 1909.) pisao u "Glasu Matice hrvatske", a svoje je članke, također, objavljivao u "Kolu" i "Obzoru".

Place:

Beč (Austrija)

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1868-1919 g.

Functions:

Političar i publicist.

Title:

Gundrum Oriovčanin, Fran Srećko

Person type:

Osoba

History:

Fran Srećko Gundrum Oriovčanin (09.10.1856. - 24.07.1919.), liječnik, kulturni djelatnik i pisac.

Studij medicine završio je 1882. u Beču. Za vrijeme studija bio je predsjednik Hrvatskog akademskog društva 'Velebit', te su njegovim marom 1879. u Zagreb preneseni posmrtni ostaci Petra Preradovića. Djelovao je kao gradski fizik u Brodu na Savi, potom u različitim mjestima u Bugarskoj, a od 1894. do kraja života kao gradski fizik i ravnatelj bolnice u Križevcima te docent higijene na tamošnjem Gospodarskom učilištu. Istaknuo se kao zdravstveni prosvjetitelj i popularizator medicine, promicatelj higijenskoga načina življenja te kao borac protiv alkoholizma i pušenja; plodan medicinski pisac. Bio je osnivač i predsjednik Društva apstinencija Hrvatske i Slavonije, putopisac i književnik, prevoditelj s bugarskoga, numizmatičar i kolekcionar, pokretač i nositelj različitih društvenih djelatnosti u Križevcima.

Place:

Križevci

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1856-1919 g.

Title:

Nemet, Krešimir

Person type:

Osoba

History:

Krešimir Nemet (Požega, 23.04.1915. - Zagreb, 22.12.2007.), arhivist. Osnovnu, srednju i visoku školu polazio i završio u Zagrebu. Ispit zrelosti položio 1933. na zagrebačkoj III. gimnaziji. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1942. diplomirao povijest i geografiju. Od 1943. do 1945. radio kao nastavnik na Domobranskoj nižoj školi u Karlovcu. Nakon II. svjetskog rata radi kao srednjoškolski profesor na Trgovačkoj akademiji odnosno Ekonomskom tehnikumu u Čakovcu do 1951. kada je premješten u Arhiv grada Zagreba (danas Državni arhiv u Zagrebu). God. 1963. unaprijeđen u zvanje višeg arhivista. Potkraj 1972. prelazi u Arhiv Hrvatske (danas Hrvatski državni arhiv), u kojem ostaje do odlaska u mirovinu 1980. godine. Stručne članke objavljivao je u "Arhivskom vjesniku" i "Arhivistu" u kojima je bio i član uredništva od 1958. odnosno 1962. godine.

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1915-2007 g.

Title:

Gradski muzej Požega

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Grad Požega

Activities:

Djelatnosti muzeja

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

javna ustanova

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Požeško-slavonska županija

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Republika Hrvatska

Activities:

Opće djelatnosti javne uprave

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

lokalna i područna uprava

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Gimnazija Požega

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Požeško-slavonska županija

Activities:

Opće srednje obrazovanje

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

javna ustanova

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1698 g.

Title:

Buturac, Josip

Person type:

Osoba

History:

Josip Buturac (14.11.1905. - 05.10.1993.), povjesničar, arhivist i crkveni pisac. Osnovnu školu pohađao u Ruševu, gimnaziju u Požegi, Travniku i Zagrebu, gdje je 1925. i maturirao u Nadbiskupskoj gimnaziji. Studij teologije završio u Zagrebu. Od 1934. do 1936. studirao na povijesnom fakultetu Papinskog sveučilišta u Rimu. Na Zagrebačkom sveučilištu od 1936. do 1939. slušao hrvatsku povijest i etnologiju. Doktorirao 1944. tezom "Katolička crkva u Slavoniji za turskog vladanja". Službovao kao kapelan u Kutini (1929-31), župnik u Čagliću (1931-1934) te kateheta u Zagrebu (1936-1939). Od 1939. do 1941. arhivist u Nadbiskupskom arhivu i ordinarijatu u Zagrebu, a od 1941. do umirovljenja 1965. u Državnom arhivu u Zagrebu (danas HDA). Godine 1944/1945. i 1953-1962. predavao crkvenu povijest na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Bio je član Vijeća Biskupske konferencije Jugoslavije za crkvene knjižnice, arhive i muzeje te član Arhivskog odbora Zagrebačke nadbiskupije.

Place:

Zagreb (ZAGREB)

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1905-1993 g.

Functions:

Povjesničar.

Title:

Filipović, Ivan

Person type:

Osoba

History:

Ivan Filipović (Velika Kopanica, 24.06.1823. - Zagreb, 28.10.1895.), pedagog, učitelj i pisac.

Nakon završene gimnazije u Vinkovcima (1841.) završio devetomjesečni učiteljski tečaj u Srijemskoj Mitrovici 1842. godine. Bio učiteljski vježbenik u Vinkovcima (1842-44), učiteljski pomoćnik (1844-1846) i učitelj (1846-48) u Novoj Gradiški. Sudjelovao je kao dragovoljac u revoluciji 1848. i kratko vrijeme proveo u mađarskom zarobljeništvu. Od 1850. do 1852. radio kao učitelj u Privatnoj školi Petra Zoričića. Zbog domoljubne pjesme Domorodna utjeha, objavljene u Nevenu, u zatvoru proveo šest mjeseci. Kao učitelj radio u: Požegi (1854-62) i Zagrebu - Kaptolskoj glavnoj školi (1863-73), Višoj djevojačkoj školi (1873). Godine 1875. imenovan je školskim nadzornikom Zagrebačke županije, što je radio do umirovljenja 23.08.1887. godine. U pedagoškom djelovanju Filipović je promicao suvremene europske pedagoške ideje (posebno njemačkih pedagoga Diesterwega i Dittesa), pisac je udžbenika i knjiga za djecu, pjesama, pedagoških tekstova, prevoditelj i istaknuti je organizator hrvatskog učiteljstva. Zalagao se za reformu školskog sustava, za autonomiju, slobodu i demokratizaciju škola, poboljšanje strukovnog i materijalnog položaja učitelja, te za visoko obrazovanje žena. Godine 1865. priredio je Ustav za pučku školu u Trojednoj kraljevini na temelju kojeg je nastao školski zakon za pučke škole u Hrvatskoj 1874. godine. Autor je više udžbenika za hrvatske pučke i građanske škole: Slovnička čitanka (1851), Početnica (1853), Kratka poviest književnosti hrvatske i srbske (1875) i Kratka stilistika (1876). Književni tekstovi prvotno su domoljubni stihovi i pripovijesti koje objavljuje u časopisima (Zora dalmatinska, Danica ilirska, Neven), zbirke dječjih pjesama i djela namijenjena djeci (Mali tobolac raznog cvětja, iz 1850.- smatra se prvom hrvatskom knjigom za djecu), te prijevodi djela dječje književnosti (1867. Ezopove basne i dr.).

Place:

Velika Kopanica (VELIKA KOPANICA)

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1823-1895 g.

Functions:

Učitelj, pedagog, pisac.

Učitelj 1842- 1875.;

Školski nadzornik 1875-1887.;

Umirovljenik 1887-1895.

Glavna škola u Vinkovcima 1841-1844.;

Pučka škola u Novoj Gradiški 1844-1848.;

Privatna škola Petra Zoričića, Zagreb 1850-1852.;

Glavna škola u Požegi 1854-1862.;

Kaptolska glavna škola u Zagrebu 1863-1873.;
Viša djevojačka škola u Zagrebu 1873-1875.;
Zemaljska vlada Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije. Odjel za bo-
goštovlje i nastavu 1875-1887.

Title:

Državni arhiv u Požegi

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Activities:

Djelatnosti knjižnica i arhiva

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

javna ustanova

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1959 g.

Title:

Jelčić, Dubravko

Person type:

Osoba

History:

Dubravko Jelčić (06.11.1930. - 28.02.2020.), hrvatski književni povjesničar, publicist i književnik. Na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1956. diplomirao jugoslavistiku, a 1974. doktorirao. Radio je kao dramaturg HNK-a u Osijeku te kao profesor književnosti u Osijeku i Travniku, a od 1960. do umirovljenja 1993. u Institutu za književnost i teatrologiju HAZU-a u Zagrebu. Od 2010. do smrti bio je voditelj Zavoda za znanstveni i umjetnički rad HAZU-a u Požegi. Redoviti je član HAZU-a bio od 1992. Bio je saborski zastupnik 1995–99.; potpredsjednik Matice hrvatske 1990–92. Jedan od istaknutijih suvremenih povjesničara hrvatske književnosti, napisao više stotina znanstvenih i publicističkih tekstova, a posebno se istaknuo kao urednik i priređivač mnogobrojnih kritičkih i sabranih izdanja djela hrvatskih pisaca (J. Kosor, Antun Gustav Matoš, Vladimir Nazor, August Šenoa, Tin Ujević) te kritičke hrestomatije Hrvatski narodni i književni preporod (1978., prošireno izdanje kao Hrvatski književni romantizam, 2002.). Najistaknutiji dio njegova opusa čine literarizirane biografije hrvatskih književnika: August Šenoa njim samim (1966.; prerađeno izdanje Šenoa, 1984.), Kranjčević (1984.), Matoš (1984.), Strast avanture ili avantura strasti: Josip Kosor (1988.). Biografijom i djelom T. Ujevića bavio se u esejiziranoj studiji i u radiodrami Putovanja u slobodu (Približavanje sfingi, 1979.), a priredio je i tematski pojmovnik Opojnost uma: misli i pogledi Tina Ujevića (1986.). Autor je Povijesti hrvatske književnosti (1997., prošireno izdanje 2004.), pisane pristupačnim stilom, metodološki obilježene idejom o ulozi književnosti u oblikovanju nacionalnog identiteta, a u ozračju zapadnoeuropskih duhovnih težnji. Takvom funkcijom književnosti mahom su idejno ili metodološki vođene i ostale njegove književnopovijesne knjige, najvećim dijelom zbirke njegovih prije tiskanih članaka i eseja (Teme i mete, 1969.; Za i protiv, 1971.; Riječ po riječ, 1989.; Preporod književnosti i književnost preporoda, 1993.; Nove teme i mete, 1995.; Književnost u čistilištu, 1999.; Živjeti u književnosti, 2013.; I jedni i drugi: kroatološke teme, 2015.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (2016.).

Place:

Zagreb (ZAGREB)

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1930-2020 g.

Functions:

Književni povjesničar, kritičar, esejist

Title:

Grad Požega

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Republika Hrvatska

Activities:

Opće djelatnosti javne uprave

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

lokalna i područna uprava

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Dom zdravlja Požeško-slavonske županije

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Požeško-slavonska županija

Activities:

Djelatnosti opće medicinske prakse

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

javna ustanova

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

2003 g.

Title:

Gradsko kazalište Požega

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Grad Požega

Activities:

Izvođačka umjetnost

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

javna ustanova

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Turistička zajednica Grada Požege

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

Founder:

Grad Požega

Activities:

Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Place:

Požega (POŽEGA)

Person legal status:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Title:

Adamček, Josip

Person type:

Osoba

History:

Josip Adamček (Vuka kraj Osijeka, 13.03.1933. - Zagreb, 25.12.1995), povjesničar. Osnovnu školu pohađao u Vuki, gimnaziju u Požegi i Osijeku, gdje je 1953. god. maturirao i zaposlio se u tvornici "Saponia". Od 1954. do 1959. studirao povijest i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je od 1961. do 1970. radio kao asistent za povijest. Nakon obrane disertacije ("Agrarni odnosi u Hrvatskoj od sredine XV. do kraja XVII. stoljeća", 1977.), izabran (1978.) za docenta, a nešto kasnije i za izvanrednog profesora pri Katedri hrvatske povijesti. Bio je član izdavačkog savjeta časopisa "Kaj" (1977. - 1979.), god. 1977. postao predsjednik Saveza povijesnih društava Hrvatske, a 1978. predstojnik Odjela za hrvatsku povijest Centra za povijesne znanosti u Zagrebu.

Place:

Vuka

Person legal status:

fizička osoba

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1933-1995 g.

Functions:

Bavio se istraživanjem seljačkih buna, društvenih pokreta i agrarnih odnosa u Hrvatskoj od XV. do XIX. stoljeća te priređivanjem i objavljivanjem izvora.

Među radovima najviše se ističu "Seljačka buna 1573." (1968.), "Popisi i obračuni poreza u Hrvatskoj u XV. i XVI. st." (s I. Kampušem, 1976.), "Seljačke bune u Hrvatskoj u XVII. st." (građa, 1985.), "Bune i otpori", "Seljačke bune u Hrvatskoj u XVII. st." (1987.). Objavljivao je u nizu zbornika, časopisa i novina ("Radovi Filozofskog fakulteta u Zagrebu", 1963., 1966., 1968., 1969/70.; "Arhivski vjesnik", 1967. - 1977.; "Historijski zbornik", 1966. - 1969., 1972. - 1977.; "Kaj", 1969. - 1978.; "Hrvatsko sveučilište", 1971.; "Radovi Instituta za hrvatsku povijest", 1972., 1973.; "Studentski list", 1972.; "Politika", 1973.; "Vjesnik", 1973. i dr.).